

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/57/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116221414
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116221414.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovéj a sudkýň JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v spore žalobcu: A.. A. Y., D.. XX.X.XXXX, N. A. U. XXX, XXX XX Y. D. S., zastúpeného Mgr. Ladislavom Riedlom, advokátom so sídlom Levočská 4703/89, 080 01 Prešov, proti žalovanému: PROFI CREDIT SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zdržanie sa zrážok zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 19Csp/129/2016 - 53 zo dňa 8.2.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:
„I. Žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX z 27.5.2015 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy.
II. Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.“
V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobca so žalovaným dňa 27.5.2015 uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej predmetom bolo poskytnutie sumy 1 020,-eura. V rovnaký deň došlo aj k uzavretiu Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Dohoda“), ako prostriedku zabezpečenia a splnenia záväzkov z úverovej zmluvy.
Dohoda o zrážkach zo mzdy je nepochybne súčasťou zmluvných dojednaní medzi veriteľom a spotrebiteľom a formulárové tlačivo obsahuje takú formuláciu výkladu práv a povinností v súvislosti s týmito dohodami, ktoré nezodpovedajú charakteru zmluvného vzťahu. Poukazovanie na to, že uzavretie tejto Dohody je dobrovoľné a prehlásenie veriteľa, že uzavretie tejto dohody nevyžaduje ako podmienku uzavretia zmluvy ako aj ustanovenie, že dlžník má možnosť odmietnuť uzavretie tejto Dohody tým, že ju nepodpíše, sú len výsledkom značne nerovnovážneho zmluvného postavenia oboch strán., pretože ak má byť takáto dohoda slobodná, vážna, určitá a zrozumiteľná, musí si predovšetkým dlžník byť absolútne vedomý na čo sa touto dohodou zaväzuje a aké na seba preberá povinnosti, čím súd nemieni popierať dlžníkove povinnosti splácať dlh. Ustanovenie o tom, že dlžník nemá oprávnenie túto dohodu pred splatením pohľadávky vypovedať, ani od nej odstúpiť alebo ju iným spôsobom jednostranne ukončiť, zakomponované do textu poučenia len potvrdzuje vyššie konštatované, pretože z dikcie zákona v žiadnom prípade nevyplýva, aby takúto dohodu nebolo možné jednostranne vypovedať alebo od nej odstúpiť. Takéto dojednanie je jednoznačne neprijateľnou zmluvnou podmienkou a v kontexte uzavretej

dohody je toto porušenie práv spotrebiteľa také závažné, že bez všetkého by znamenalo absolútnu neplatnosť tejto dohody podľa § 39 OZ.

Z obsahu zmluvy v časti Poučenie o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy ani vôbec nevyplýva, za akých konkrétnych podmienok ju môže predložiť zamestnávateľovi spotrebiteľa, t.j. upozornenie na to, že je účinná až zročnosťou pohľadávky a kedy nastane podľa zmluvy zročnosť pohľadávky. Takéto konanie je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku, ktorá nepožíva právnu ochranu a opätovne vyvoláva absolútnu neplatnosť tejto dohody podľa § 39 OZ.

Keďže teda z týchto dôvodov je dohoda o zrážkach zo mzdy absolútne neplatným právnym úkonom, súd vyhovel žalobe a uložil žalovanému, aby sa zdržal jej použitia.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 CSP a 262 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Napáda rozpornosť výroku a odôvodnenia V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uvádza, že dospel k záveru o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Potom je vcelku nezrozumiteľné, aké použitie dohody o zrážkach zo mzdy má vlastne súd na mysli, ak žalovanému ukladá povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú posúdil ako neplatný právny úkon. Z rozsudku nie je zrejmé, čo sa pod „použitím“ dohody o zrážkach zo mzdy by vlastne malo myslieť. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že dohoda o zrážkach zo mzdy má byť neplatná, lebo jej ustanovenie o nemožnosti ju vypovedať či od nej odstúpiť je neprijateľná podmienka, ani s tým, že uvedenou dohodou sa zabezpečuje aj splatenie poplatku za poskytnutie úveru a ten je neprijateľnou podmienkou. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil podanú žalobu zamietol, alebo aby vrátil celú vec na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že námietka žalovaného o rozpornosti odôvodnenia a výroku nie je dôvodná, pod slovom „použitie“ mal na mysli generálny zákaz akéhokoľvek použitia spornej Dohody o zrážkach zo mzdy a súd poukázal na neadekvátnosť výšky poplatku k výške poskytnutého úverového rámca, a nevyjadroval sa o zmysle poplatku ako takého. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario), miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je neopodstatnené.

5. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

6. V prejednávanej veci súd prvej inštancie rozhodoval o žalobe žalobcu o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, v rámci čoho musel posúdiť relevantnosť Dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, ktorá bola uzatváraná, ako z dokazovania vyplynulo, ako súčasť kontraktačného procesu, výsledkom ktorého bolo poskytnutie peňažných prostriedkov ako úveru žalobcovi. Preto súd prvej inštancie postupoval správne, ak ako predbežnú otázku posudzoval platnosť uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy, a na základe záveru o jej neplatnosti uložil žalovanému povinnosť zdržať sa jej použitia. Takýto postup vytvára rámec právnej istoty tak pre účastníkov dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj pre zamestnávateľa dlžníka, ktorému sa dohoda predkladá. Preto námietka žalovaného v tomto smere nie je dôvodná.

7. Neobstojí ani odvolacia námietka žalovaného, že nie je zrejmé, čo sa rozumie pod pojmom „použitie“ dohody o zrážkach zo mzdy. Odvolaciemu súdu je z jeho činnosti známe, že voči žalovanému bolo vedených viacero súdnych konaní o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, kde jednoznačnosť tohto pojmu nenamietal. Pojem „zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy“ znamená, že žalovaný nesmie uplatňovať akékoľvek ustanovenie tejto dohody. Ak ju už predložil zamestnávateľovi žalobcu, ako uviedol v odvolaní, je najmä povinný oznámiť zamestnávateľovi, že nemá pokračovať vo vykonávaní zrážok, a takisto ju nesmie znova predložiť zamestnávateľovi v budúcnosti a opakovane sa domáhať vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu.

8. Odvolací súd považuje za dôležité uviesť, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom, a ak neexistuje hoci len potenciálne riziko vymoženía nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prostriedkom, ktorý umožňuje s obídenním súdneho procesu siahnúť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženía nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške nerozhoduje nestranná inštitúcia, ale spravidla podnikateľ a je značne problematické až nezistiteľné, kedy tento inštitút obchodník aktivuje.

9. V konaní nebolo sporné, že zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi stranami sporu predstavuje spotrebiteľskú zmluvu (§ 52 a nasl. OZ) a súčasne zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, kde žalobkyňa vystupuje v postavení spotrebiteľa.

10. Postup žalovaného pri uzatváraní dohôd o zrážkach zo mzdy pri poskytovaní spotrebiteľských úverov je odvolaciemu súdu známy z jeho rozhodovacej praxe, z ktorej vyplýva, že tieto dohody sú spotrebiteľmi podpisované bez akéhokoľvek poučenia a bez možnosti ovplyvniť alebo odmietnuť túto dohodu podpísať. Evidentne sa jedná o formulár zmluvy.

Ak by mala byť dohoda o zrážkach zo mzdy právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musela by byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012). Žalovaný si v tomto smere dôkazné bremeno nespĺnil.

Aj podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ veriteľ je povinný preukázať splnenie svojich predzmluvných povinností a to poskytnutia informácie a overenia úverovej bonity dlžníka. Zásada efektivity je porušená, ak dôkazné bremeno nesplnenia povinnosti veriteľa zaťažuje spotrebiteľa.

Smernica Európskeho parlamentu Rady 2008/48 ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere ukladá veriteľovi informačnú povinnosť a povinnosť poskytnúť vysvetlenie, ktoré umožňuje dlžníkovi prijať pri uzatvorení úveru informované rozhodnutie. Táto smernica tiež veriteľa zaväzuje poskytnúť spotrebiteľom tlačivo so štandardnými európskymi informáciami a overiť úverovú bonitu spotrebiteľa. Zásada efektivity by podľa Súdneho dvora bola porušená, ak by dôkazné bremeno nesplnenia povinnosti veriteľa zaťažovalo spotrebiteľa. Tento totiž nedisponuje prostriedkami, ktoré by mu umožňovali preukázať, že veriteľ mu neposkytol informácie a neoveril jeho úverovú bonitu. Zásada efektivity je dodržaná, ak je veriteľ povinný pred súdom preukázať výkon svojich predzmluvných povinností; obozretný veriteľ si musí byť vedomý nevyhnutnosti zbierania a uchovávanía dôkazov o splnení svojich informačných povinností a povinností poskytnúť vysvetlenia. Súdny dvor judikoval, že informačné povinnosti musia byť z dôvodu ich predzmluvného charakteru splnené pred podpisom zmluvy.

11. Je potrebné si uvedomiť, že žalobca sa pri realizácii neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či iným nezávislým tribunálom. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd ale spravidla podnikateľa. Prítom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa.

12. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal).

Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku.

Na zdôraznenie správnosti tohto záveru odvolací súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátneho súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonom, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“

13. Nič nebráni judikovať klauzulu ako neplatnú (§ 53 ods. 5 OZ), hoci má základ v znení zákona. Dôležité sú okolnosti jej zakotvenia v zmluve a význam ostatných zmluvných podmienok (Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí; čl. 4 smernice Rady 93/13 ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

Zmluvná podmienka môže byť posúdená ako neprijateľná v zmysle § 53 ods. 1 OZ aj vtedy, ak vychádza z dispozitívnej normy a odkláňa sa v neprospech spotrebiteľa, keď umožňuje vymôcť plnenia, na ktoré veriteľ nemá nárok, ako je tomu aj v predmetnom prípade (V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že na účely určenia, či je zmluvná podmienka vylúčená z pôsobnosti smernice 93/13, je úlohou vnútroštátneho súdu, aby overil, či táto podmienka odráža ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré platia medzi zmluvnými stranami bez ohľadu na ich voľbu alebo ustanovenia, ktoré sa uplatnia automaticky, to znamená v prípade, ak neexistujú odlišné ustanovenia, ktoré si zmluvné strany v tomto ohľade dohodli (pozri v tomto zmysle rozsudok RWE Vertrieb, EU:C:2013:180, bod 26). So zreteľom na predchádzajúce úvahy treba uviesť, že článok 1 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu; bod 79., 80. rozsudku SD C-34/13 Monika Kušionová proti SMART Capital a.s.).

14. Súd prvej inštancie okrem iného poukázal aj na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje žalovanému domôcť sa aj poplatkov za uzavretie dohody o poskytnutí služby, pričom, ako správne uviedol, táto zmluvná podmienka, resp. podmienka s rovnakým či obdobným obsahom, bola judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 25Csp/31/2016 zo dňa 16.2.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 9Co/117/2017 zo dňa 30.11.2017, rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 17Csp/75/2016 zo dňa 18.1.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/22/2017 zo dňa 20.2.2018) a žalovaný je v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka povinný zdržať sa jej ďalšieho používania. Pri realizácii dohody o zrážkach zo mzdy absentuje súdna kontrola nad tým, či žalovaný zrážkami zo mzdy žalobcu nevymôže aj plnenia na základe dohody o poskytnutí služby ako neprijateľnej zmluvnej podmienky.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené už nebolo podľa názoru odvolacieho súdu potrebné vyporiadavať sa s ostatnými námietkami žalovaného vzhľadom na skutočnosť, že ani judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka

rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19.02.1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998 - I, uznesenie Ústavného súdu SR z 23.06.2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Žalovaným uvádzané ostatné odvolacie námietky totiž nemohli spôsobiť zmenu právneho posúdenia veci.

16. Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná, umožňuje siahnúť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia, na ktoré žalovaný nemá nárok, čo má za následok jej neplatnosť (§ 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka) a preto je žalovaný povinný zdržať sa jej ďalšieho použitia. Správne mu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

17. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako rozsudok vo výroku vecne správny, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v plnom rozsahu úspešný žalobca, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalovanému. O ich výške rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak.

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.